

ת"פ 39374/04/20 - מדינת ישראל נגד שמעון ברק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39374-04-20 מדינת ישראל נ' ברק

בפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י עו"ד מנאל אבו עאמר
	המאשימה
	נגד
	שמעון ברק
	הנאשם
	ע"י עו"ד שלומי הכהן

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות ניסיון מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14, ניסיון מעשה מגונה באדם, ניסיון קבלת דבר במרמה ומידע כוזב במחשב.

בין החודשים ספטמבר 2017 ופברואר 2019, פנה הנאשם באמצעות היישומון "whatsapp" באופן פרטי לעשרות נשים, בהן קטינות, אשר היו חברות בקבוצות שונות שבהן היה חבר גם הנאשם וניהל עמן תכתובות בעלות תכנים מיניים. במסגרת תכתובות אלה, נהג הנאשם להציג את עצמו ככזב בגילים ובזהויות שונים, ולבקש את עזרתן של המתלוננות במתן חוות דעת על אודות הגילוח במפשעתו. הנאשם פעל כך על מנת לגרום למתלוננות לקיים עמו שיחות וידאו שבמהלכן יחשוף בפניהן את איבר מינו ולעיתים אף הגיע לפורקן מיני במהלך או בסמוך לאחר שיחות אלה. כתב האישום מתאר פניה לארבע נערות או נשים:

ביום 5.9.17 פנה הנאשם באמצעות היישומון למי שהציגה את עצמה כקטינה כבת 12, וביקש ממנה שתחווה דעתה על אופן גילוח מפשעתו במטרה לחשוף לפניה את איבר מינו. היא השיבה כי אינה מעוניינת והנאשם שב וביקש את עזרתה. חרף התנגדותה הפעיל הנאשם שיחת וידאו אולם היא ניתקה את השיחה.

ביום 3.2.19, פנה הנאשם באמצעות היישומון לקטינה, תוך שהזדהה ככזב כקטין כבן 15 במטרה להניח את דעתה ולגרום לה להתכתב עמו. הנאשם ביקש ממנה שתחווה את דעתה על אופן גילוח מפשעתו במטרה לחשוף לפניה את איבר מינו והיא לא השיבה לו ודיווחה על האירוע לאביה.

ביום 12.5.18 פנה הנאשם באמצעות היישומון לקטינה שאמרה לנאשם שהיא בת 17, והוא הזדהה לפניה ככזב כבן 18 וביקש ממנה לחוות את דעתה על אופן גילוח מפשעתו במטרה לחשוף לפניה את איבר מינו. הקטינה לא הסכימה לבצע שיחת וידאו עם הנאשם וביקשה שישלח לה תמונה שלו, אך הוא סירב לשלוח תמונה.

ביום 3.2.19, פנה הנאשם באמצעות היישומון לקטינה שמסרה לנאשם שהיא בת 14 וביקש ממנה לחוות דעתה על האופן שבו גילח את מפשעתו. היא סירבה, אך הנאשם המשיך לפנות אליה באמצעות היישומון במשך אחד-עשר ימים בניסיונות לשכנעה להיעתר להצעתו, הכל מתוך מטרה לחשוף לפניה את איבר מינו.

2. הצדדים הציגו הסדר טיעון שבמסגרתו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. הוסכם כי יערכו בעניינו של הנאשם תסקיר שירות מבחן, הערכת מסוכנות וחוות דעת של הממונה על עבודות השירות. עוד הוסכם כי המאשימה תגביל את טיעוניה לעונש לטווח שבין תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות ושנת מאסר בפועל, ותקבע את עמדתה העונשית בתוך טווח זה בהתאם להמלצות שירות המבחן, מעריך המסוכנות וחוות דעת הממונה על עבודות השירות. עוד הוסכם כי ההגנה תהא חופשית בטיעוניה.

3. הערכת מסוכנות מיום 8.3.21 מלמדת כי מידת המסוכנות המינית הנשקפת מנאשם היא בינונית - נמוכה. בהערכת המסוכנות תוארו קורות חייו של הנאשם שהוא כבן 41, נשוי, אב לשלושה ועובד כטכנאי מחשבים. לנאשם אין עבר פלילי או רקע התמכרותי. הוא גדל במסגרת משפחתית נורמטיבית ומהלך חייו תקין וכולל הסתגלות ויציבות במסגרות חייו השונות. התפתחותו המינית של הנאשם תקינה, הוא שלל עיסוק מוגבר במין או דחפים מיניים מוגברים ושלל משיכה כלפי קטינות או בעיות בתפקוד המיני. הנאשם הודה בביצוע העבירות אך לא קיבל אחריות מלאה על מעשיו, טען כי האמין שאין מדובר בקטינות, וכן תלה את ביצוע העבירות בהתנהלותה של אשתו בתוך מערכת הזוגיות שלהם. הנאשם מחזיק בעיוותי חשיבה ביחס למעשיו, ממזער את העבירות, וההתרשמות היא מחוסר תובנה בנוגע לחומרתן והשלכותיהן. הנאשם אינו מגלה אמפתיה כלפי הנפגעות. קיימת אצלו הבנה ראשונית חלקית ביותר בנוגע למניעיו בביצוע העבירות, אך לא מסוגל לבחון השלכות אלו עליו ועל דימויו העצמי ויכולתו להתבוננות פנימית היא מוגבלת. לנאשם קושי להתמודדות עם קונפליקטים ומשברים בשל אסטרטגיות לא מותאמות להתנהלות במצבי משבר. על פי התרשמות מעריכת המסוכנות, לא ניתן לשלול משיכה מינית של הנאשם כלפי קטינות.

הנאשם שולב בטיפול, וההתרשמות היא כי הוא נמצא בשלבים ראשונים של ההליך הטיפולי. עם זאת הנאשם שולל נזקקות טיפולית והתבטא כי נוטל חלק בטיפול כדי להשיג רווח משני בהיבט של העונש. הנאשם טרם הפנים תכנים טיפוליים משמעותיים, אולם הרושם שיוכל להפיק תועלת מטיפול ייעודי.

עוד התרשמה מעריכת המסוכנות כי ההליך המשפטי והחשש ממאסר מהווים עבור הנאשם גורם מרתיע.

4. תסקיר שירות מבחן מיום 24.3.21 מתאר אף הוא את קורות חייו של הנאשם. עם סיום לימודיו בבית הספר הנאשם התגייס לצה"ל ושירת שירות מלא, חתם קבע למשך שמונה חודשים נוספים וכעת משרת במילואים. הנאשם בוגר תואר ראשון במנהל עסקים, עבד בפרויקטים שונים כולל במשרדים ממשלתיים וציבוריים וכיום עובד בחברת מחשוב. לדבריו, כאשר המידע בדבר הרשעתו יגיע לממונים עליו, הוא צפוי להיות מפוטר. מגיל 16 החל הנאשם להתנדב במשטרה, קיבל רישיון לנשק ולאחר שחרורו מהצבא עבר קורסים מקצועיים בירי ועבד בתחום זה בשכר. לאחר ביצוע העבירה וחקירתו במשטרה, פוטר מהמקום שבו הדריך וגם הופסקה התנדבותו במשטרה.

הנאשם הכיר את אשתו כשהיה בן 29 וההתרשמות היא מדומיננטיות שלו ביחסים הזוגיים. שניים מילדי בני הזוג סובלים מבעיות שונות הדורשות התערבות והשגחה והנאשם לוקח חלק פעיל ומשמעותי בטיפול בילדיו.

הנאשם תיאר כי לאחר הגשת כתב האישום נגדו, פנה בהנחיית בא כוחו לאבחון וטיפול ייעודי לעברייני מין במרכז "התחלה חדשה". בדו"ח שהוגש מטעם המסגרת הטיפולית תואר כי הנאשם מגלה מוטיבציה לטיפול, משתף פעולה וניכר כי הוא מתמודד עם קשיים רבים. הנאשם גילה פתיחות לקבלת ביקורת והיה נכון לאמץ כלים לשינוי, נרתם להליך טיפולי וניתן להעריך כי יוכל להסתייע בטיפול להפחתת המסוכנות המינית.

לנאשם אין הרשעות קודמות. הוא קיבל אחריות פורמאלית על ביצוע העבירות, וטען כי באותה תקופה היה נתון בלחצים רגשיים סביב מצבו הרפואי של אביו, מצבו הרגשי השפיע לרעה על יחסיו עם אשתו, אשר מצידה לא גילתה, לתפיסתו, די רגישות למצוקותיו, והוא יצר קשרים וירטואליים כדי למלא את תחושת הריקנות. הנאשם התעקש על כך שבעת התכתבויותיו עם הנפגעות היה בטוח שהן בגירות, נטה למזער את חומרת מעשיו, לטשטש את הפגיעה ולהתרכז בתחושות קורבנות שמלוות אותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא חרדה מההליך המשפטי ובושה ממעשיו. שירות המבחן ציין כי למרות שהנאשם לא מביע נזקקות טיפולית באופן ברור, ולמרות שבבסיס כוונותיו לטיפול רצונו לרווח משני, הוא מוכן להמשיך את ההליך הטיפולי על פי ההמלצות, ומשתדל לתפקד ולהשתפר בכל מישורי חייו. לפיכך המליץ שירות המבחן לגזור על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות, צו מבחן למשך שנה, מאסר על תנאי ופיצוי כספי לנפגעות.

5. במסגרת הטיועונים לעונש הוגש דו"ח ביניים של מרכז "התחלה חדשה", המתאר את הטיפול שעבר הנאשם במסגרת המרכז, כפי שפורט במסגרת תסקיר שירות המבחן, וממנו עולה כי הנאשם סיים את שלב א' וממתין לתחילת שלב ב' של הטיפול. הוא משתף בטיפול קבוצתי ובטיפול פרטני, שיתף פעולה באופן מלא בטיפול, הקפיד להגיע למפגשים וגילה נכונות לאמץ כלים לשינוי בחייו. עם זאת צוין, כי בתחילת הדרך גילה הנאשם קושי להתבוננות עצמית, אך עבר תהליך בהקשר זה לאורך הטיפול. כן צוין כי הנאשם הבין את המודלים שנלמדו בקבוצה אך לא ברור עד כמה הוא מצליח ליישם אותם בחיי היום-יום.

הנאשם הגיע להישגים טיפוליים בתחומים שונים, ובהם סגנון התמודדות ויכולת לקיים קשר אינטימי, והישגים פחותים בתחומים אחרים, בפרט ביכולת לזהות מצבי סיכון. הומלץ, כאמור, על המשך טיפול.

6. חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 8.4.21 קובעת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

7. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר ארוך בעבודות שירות ושנתיים מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם עשרה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה ולחלט את מכשיר הפלאפון שבאמצעותו ביצע הנאשם את העבירות.

המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות ואת פוטנציאל הנזק שעשוי להיגרם כתוצאה מביצוען כמו גם את ריבוי המקרים והעובדה כי מדובר בקורבנות שונים ובפרק זמן ממושך שלאורכו בוצעו העבירות. עם זאת הודיעה המאשימה, כי שקלה בקביעת עמדתה גם את העובדה כי העבירות בוצעו במרחב הווירטואלי ללא מגע פיזי בין הנאשם לקורבנותיו. המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה.

8. ב"כ הנאשם בטיעונו בכתב ובעל פה הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את מצבו המשפחתי ומצבם

הרפואי של ילדיו ואת האחריות שמגלה כלפי משפחתו. עוד הודגש כי הנאשם לקח חלק בטיפול ייעודי לעברייני מין. ב"כ הנאשם לא הציע מתחם עונש הולם שאותו ביקש לאמץ, אך ביקש לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן, ומכל מקום ביקש לחרוג בענין הנאשם לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום על רקע הטיפול שבו נטל חלק. כן ביקש ב"כ הנאשם לזקוף לזכות הנאשם את הפגיעה בו ובמשפחתו כתוצאה מההליך הפלילי, את הודאתו של הנאשם, קבלת אחריות על מעשיו ושיתוף פעולה עם הרשויות, כמו גם העדרו של עבר פלילי. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות לתקופה המינימלית.

מטעם ההגנה הוגשו מסמכים שונים ובהם תעודות הוקרה של הנאשם על פעילותו ההתנדבותית לרבות במשטרת ישראל ובעמותת "ידידים", מכתבי הערכה ממקומות העבודה השונים שבהם עבד הנאשם וכן מכתב הערכה על שירותו הצבאי, רישיון נשק שהחזיק הנאשם ומסמכים רפואיים ואבחוניים הנוגעים לילדיו.

9. הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא מצטער, הביע חרטה על מעשיו וביקש להתחשב בו.

מתחם העונש ההולם

10. הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם הם שמירה על שלמות הגוף, שלוות הנפש, הפרטיות, הכבוד והביטחון האישי של אדם ובפרט של קטינים, אשר פגיעה מינית בהם בשל גילם הצעיר ופגיעותם הרבה, יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ועמוקה על אישיותם ועל המשך חייהם (ראו ע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 18.7.12)).

11. מעשיו של הנאשם תוכננו מראש, ועל פי עובדות כתב האישום לפחות חלק מהקורבנות שאלהן פנה הנאשם היו קטינות.

12. מעשי העבירה התפרשו על פני פרק זמן ממושך וחזרו על עצמם. עם זאת נתתי דעתי לעובדה, כי מדובר בפניות במסגרת וירטואלית ולא פנים אל פנים, וכי בסופו של יום, למרבה המזל, הנאשם לא הצליח לקיים שיחות וידאו עם אף אחת מנפגעות העבירות ולא חשף בפניהן את איבר מינו כפי שתכנן לעשות. עוד למרבה המזל, אחת מהקטינות השכילה לפנות לאביה ולדווח לו על המעשים ובכך נמנע הנזק הגלום במעשיו של הנאשם כלפיה. ואולם, גם משיכתן של הקטינות אל עולם מושגים מילולי שזר לגילן כפי שעלה מתוך הפניות של הנאשם אליהן, יש בו חומרה.

13. לדאבון הלב, פניה של עברייני מין לקטינים במסגרת המרשתת, היא נפוצה ומסוכנת. התווך האינטרנטי הוא כר פורה לביצוע עבירות מהסוג הזה. האפשרויות העומדות בפני עברייני המין לביצוע עבירות במסגרת המרשתת, הן בלתי מוגבלות, שכן בימינו כמעט ולא ניתן למצוא ילדים ובני נוער שאינם עושים שימוש כזה או אחר ביישומים שבמרשתת. יתרה מכך, הורים רבים אינם עוקבים אחרי כל אחד מהשימושים שעושים ילדיהם ביישומונים הרבים והשונים והדבר הופך את המעשים לכאלה שקל מאוד לבצעם - בדרך של גלישה לאתרים שילדים נוהגים לגלוש בהם - וקשה מאוד לאתרם ולמנוע אותם.

14. הקלות שבה מבוצעות עבירות מין באמצעות המרשתת והקושי בלכידת המבצעים, הם שהופכים את המרחב הוירטואלי ל"שדה מוקשים" מסוכן, המאפשר פניה למספר רב של קורבנות בקלות ובמהירות, תוך ניצול תמימותם של קורבנות מוחלשים כדוגמת קטינים. על כן נקבע בפסיקה עקבית של בית משפט העליון, כי על בתי המשפט להתייחס בחומרה למעשים מסוג זה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים. כך למשל, נקבע על ידי כב' השופט י' עמית בבש"פ 2065/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.3.13):

"המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש... האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים שלא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט רחוק... מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי אינטימי של הגולש בצד השני... כיפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים ותוקפים מסוג אחר... אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת התרבות העבריינית של הרשת".

15. עיון בפסיקה מלמד כי בגין ביצוע עבירות דומות נגזרו עונשים הכוללים רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 2681/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.5.19); רע"פ 8268/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.11.18); רע"פ 7869/16 **רבנסרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 30.10.16); רע"פ 1527/20 **דהליון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.2.20) המתייחס לע"פ ג (ב"ש) 27720-12-19 **מדינת ישראל נ' דהליון** (פורסם בנבו 29.1.20); ע"פ ג (ב"ש) 5181-07-19 **דויטש נ' מדינת ישראל** (30.10.19); ת"פ (י-ם) 74360-10-18 **מדינת ישראל נ' עמר** (25.2.19); ת"פ (י-ם) 55634-03-19 **מדינת ישראל נ' כהן** (3.2.21). יצוין כי מרביתם של פסקי הדין שהוזכרו עוסקים בעבירות שבוצעו כלפי שוטרים סמויים, בגירים שהתחזקו לקטינים, ומובן כי כאשר מדובר באירוע שבוישפגיעה ממשיכת בקורבן שהוא קטין, על הענישה להיות מחמירה יותר.

16. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין שמונה חודשי מאסר בעבודות שירות לעשרים חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירה.

העונש המתאים לנאשם

17. שקלתי לזכות הנאשם את עברו הנקי, את העובדה שלאורך חייו הצליח לשמור על יציבות ותפקוד תקין במסגרות תעסוקתיות, לימודיות ומשפחתיות, וכן את תרומתו לציבור במסגרת שירותו הצבאי ופעילויות ההתנדבות שבהן נטל חלק.

אשר לנסיבות המשפחתיות, יש לומר, כי הנאשם אכן מתמודד עם אתגרים שונים הקשורים למצבם הבריאותי של ילדיו, ואולם, למרבה המזל, אין מדובר בנסיבות חריגות או יוצאות דופן המצדיקות מתן משקל מיוחד בקביעת העונש.

18. שקלתי לקולא את הודאתו של הנאשם במיוחד לו בכתב האישום המתוקן, שהיה בה כדי לחסוך את הצורך בעדויות נפגעות העבירה ולקצר את משפטו. עם זאת, כפי שעולה מתוך תסקיר שירות המבחן, הנאשם נוטה למזער את חומרת מעשיו, לטשטש את הפגיעה שפגע ולהתרכז ברגשות קורבניים שמלווים אותו, ובאופן כללי - קבלת אחריות שלו על המעשים היא מצומצמת ומסויגת. עובדות אלה, כמו גם התרשמות מעריכת המסוכנות מכך שהנאשם מחזיק בעיוותי חשיבה ביחס לעבירותיו וסבור כי אין לו כל בעיה בתחום המיני, מקימות חשש כי הנאשם אינו מפנים עד תום את הפסול שבמעשים והוא עלול לחזור עליהם. חשש זה מצדיק מתן משקל לשיקולי הרתעה אישית שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם, אך בעניין זה נתתי דעתי גם למידת המסוכנות המינית שנקבעה ביחס לנאשם שהיא בינונית - נמוכה.

19. הנאשם משתתף בטיפול ייעודי לעברייני מין. עם זאת, מתוך הערכת המסוכנות עולה, שהנאשם שולל נזקקות טיפולית, סבור כי אין לו בעיה בתחום ומודה כי הוא ממשיך בטיפול לצורך השגת רווחים משניים של הקלה בעונש. הנאשם מצוי בשלב התחלתי, יחסית, של הטיפול, עוד לא ניתן לזהות הישגים משמעותיים ולא ניתן לדעת האם הטיפול יעלה יפה. נסיבות אלה, לצד נכונותו של הנאשם להמשיך בטיפול, מצדיקות הקלה מסוימת עם הנאשם, אך אינן מצדיקות חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

20. לנוכח האמור לעיל, יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו תחתון של מתחם העונש ההולם, סמוך לתחתית המתחם.

21. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. תשעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 13.6.21 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.
- ב. תשעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין התשל"ז-1977 למעט עבירה לפי סעיף 352 לחוק.
- ג. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי חוק למניעת

הטרדה מינית התשנ"ח-1998.

ד. צו מבחן למשך שנה מהיום. הוסברו לנאשם חובתו לשתף פעולה עם צו המבחן, והאפשרויות העומדות לפני שירות המבחן ובית המשפט אם לא יעשה כן.

22. הנאשם לא התנגד לחילוט מכשיר הטלפון שבאמצעות בוצעו העבירות, ואני מורה על חילוטו.

23. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן, לממונה על עבודות השירות ולמרכז להערכת מסוכנות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב אייר תשפ"א, 04 מאי 2021, במעמד הצדדים.